

МАКЕДОНИЯ ще излизал двамазъ въ седмиченъ, въ Српъ и въ Слѣбъ-мж. — Цѣна придпламена за годишъ двата листа седмъ бѣли меджидиета, за едина-мз само, кой да е, чѣтири бѣли меджиди. А за шестъ мѣсеца, два-мз листа 4 бѣли меджиди, а единамз 2 1/2. кикто въ Цариградъ тукъ тѣи и на вслѣдъ повѣзъ. — Едина листъ има 60 пари.

Писма не освободены отъ пощенскъ платъ и нѣржаванъ за въстникъ не събружени съ придпламъ не ся прѣмъжъ.

МАКЕДОНИЯ

Листъ за Политикъ и Книжевностъ.

Подписка-та на спомоществованіа-та става въ Цариградъ при Редактора и издателя на МАКЕДОНИЯ П. Р. Славейкова, при Одунъ-Калия № 68. А по азиз при отреденитъ настоятели, които и отговарятъ за въстникъ-мз. — Стати и писма за общеполезны работы въсплава ся безъ платъ, а за частны извѣстія плаща ся по едина гр за редъмъ.

На настоятели ся устѣпа по петъ, на сто отъ цѣнъ на спомоществованіа нато свѣрѣтъ отъ три спомоществованіа на горъ

За минимоспособнитъ мѣжѣ

Най-благородното насловіе, на което сега въ Европѣ челоуѣкъ често ся обляга и съ почитаніе ся обраша къмъ него, безъ сумнѣніе е онуй, което ся добива чрѣзъ двѣ велики свойства: чрѣзъ просвѣщеніе и родолюбіе.

Кой съвѣстенъ челоуѣкъ не виждѣ че не само полза голѣма, но и честь голѣма е да бѣде просвѣтенъ членъ на обществото на което принадлежи?

Кой почтенъ челоуѣкъ не бы желалъ и тежѣлъ прѣзъ цѣлий си животъ, за да може праведно да ся нарече родолюбивъ?

Явно е, че спрямо устройството и естеството на общественный организмъ въ тѣзи вторѣтъ половинѣ на девятнаесетото столѣтіе, нѣма никой другъ по-серіознъ потребъ за сѣществованіе и одържаніе на единъ народъ, нѣма никоя друга по замѣтна важность за напредваніе на единъ народъ, както просвѣщеніе и родолюбіе.

И тѣи най-първата и главна потребъ, която излизва изъ организмъ на нашего столѣтіе, е тази: щото всякой членъ отъ едно кое да е общество или всѣкой уѣдъ отъ единъ коитъ и да е народность трѣба да бѣде достаточно просвѣтенъ.

Най-рѣшителный капиталъ, съ който главно ся работи и ся върши всяко нѣщо въ нашето врѣме, е умственый капиталъ. Най-прѣснытъ събитія на исторіята велегласно потвърждаватъ, че вѣществената сила ся е отрекла отъ своето старо право да властвува вѣчно и е устѣпила мѣстото си на умствената сила, и нѣи смъ свидетѣли на събитія въ които умствената сила, въ прѣобладаіе надъ вѣществената, е рѣшавала съдѣжъ на велики народы и ги е блѣскала назадъ за стотини години. Но и тѣзи примѣры отъ по-высокитъ държавны области ако оставимъ на странѣ, като таквызъ коитъ не ся ни по насъ ни за насъ, и ся приберемъ въ онѣзи по-нискитъ, коитъ ся посрѣщатъ съ ниското нѣше положеніе, нѣи ще намѣримъ въ разнытъ кругове на общественный и народный нашъ животъ безбройны примѣры за прѣобладаіе на умствената сила надъ вѣществената. Нека за примѣръ земемъ нѣкои доводи отъ нашій животъ: да почнемъ питанія за това отъ туй коитъ нѣи вършимъ. Кои вѣстници ся одѣржатъ най-добрь? Кои трговіи изпрѣдва повече? Кой запаятъ ся развива по-успѣшно? Кой замедлѣе работи съ най-добрь сполукъ и съ по-големъ придобитѣкъ? На всякы тѣзи питанія отъ ежедневный работы ся изважда все единъ и тойзи отговоръ: всичко що ся движи съ по-големъ умствен капиталъ и съ по-големъ силъ на просвѣщеніе, то почива на твърды стѣнове, стои на яки позѣ. А какъ умствената слабость държи всякой полезенъ трудъ — всичко, и вѣстници, и трговіи, и запаятъ, и земледѣліе, (държи ги) въ слабо, полвинъ-чахотно, немощно сѣстоаніе, коитъ съ мършавый си изгледъ влива сѣжалѣніе въ мыслѣтъ на всякого, който може и сека да мысли за общото добро.

Безъ просвѣщеніе не може да бѣде напредѣтъ въ нищо, а най-вече не може да бѣде въ економическытъ отношенія на народѣтъ; въ таквызъ пакъ случан, коитъ, както сега у насъ, прѣдлежи да ся учредятъ постановленія въ коитъ всичкытъ общинскы членове и всичкытъ удове отъ този народъ, до който ся касаѣтъ тѣ, трѣба да участвува въ тѣхъ, за да не трѣба да участвува отъ всичкытъ вліаніе на явныйъ животъ на народѣтъ за който ся правятъ. То коитъ е главно нѣуж-

дата да бѣде просвѣщеніе между тѣзи людіе и общо и голѣмо, за туй не трѣба никакво доказателство.

Нѣи смъ, нека ся кажемъ правото, най-закъснѣлытъ и отъ всичкы другы народы въ Европѣ най-назадъ останалыйтъ народъ, но ето благодареніе на Императорскытъ высокъ милость и нѣи смъ днесъ повыкани да нареждамы своитъ церковно-народны работы, и повыканы смъ не единъ двама, петима или десетъ души по имѣ, но цѣлъ народъ да участвува въ наредѣтъ на церковно-общинскытъ работы; а тамъ дѣто всичкий народъ е повыканъ да участвува въ наредѣніе и около подвиганіе на здравето церковно-зданіе, най-главната потребъ е, всякой уѣдъ на народѣтъ да бѣде въодушевенъ съ най-чистѣтъ волю и най-искреннъ любовъ къмъ отечеството и на родѣтъ си, т. е. да бѣде истинскый патриотъ.

Може ли нѣкой отъ почтенный наши читатели да ся прѣдстави по-големъ зло отъ опова което става, коитъ Иванъ или Стоянъ, повыканъ да работи заеднѣ извѣстнъ цѣлъ, не гледа на тѣзи цѣлъ като на едно свято добро и най-скажъ залогъ, който трѣба да бѣде спазенъ отъ всичкы възможны опасности? Или ли по-големъ опасность за единъ трговецъ отъ тѣзи коитъ неговитъ челоуѣцы, коитъ трѣба да работятъ въ ползъ на неговѣтъ трговіи не ся грижатъ, не щатъ да знаѣтъ за цѣлъ и твърдѣсно могатъ да наущатъ нейныйтъ най-важны интересы? Въ частныйтъ животъ полага ся най-големъ важность на това, щото онѣзи, коитъ работятъ, съ когото и да е, на единъ цѣлъ, да бѣжтъ вѣрны помагачи, прѣданны слугы. Това коитъ въ частный работы ся нарича вѣрность и прѣданность, въ общественнытъ и народны работы то ся казва родолюбіе. Тежко и горко на онѣи народъ или на онуй общество, коитъ онѣзи коитъ ся повыкани да ся стараѣтъ за неговото добро, никакъ ся не рѣжоздѣтъ отъ силно и дѣятелно родолюбіе; а най-вече коитъ народѣтъ ся повыканы въ нѣкои отношенія сами да промислятъ за добро-то устроеніе на общинскытъ си работы, както и нѣи по-черковнытъ си дѣла, понеже въ такъвъ случай всякой уѣдъ отъ народа трѣба да зела участіе въ народныйтъ животъ, а тогызъ първа дѣлность на всякой гражданинъ е да бѣде родолюбъ. Безъ вѣрность и прѣданность на нѣколко частны лица въ частныйтъ прѣдпріятіа не може да бѣде никакъвъ успѣхъ, а въ общественнытъ и народнытъ безъ родолюбіе примѣжливосте става даже и самото сѣществованіе на туй общество было или цѣлъ народъ който иска да ся въсправи.

И тѣи всяко, каквото и да е общество или дружество стои на два стѣла, на просвѣщеніе и на родолюбіе.

Подиръ това може ли да ся пита, що трѣба да работи и какъ трѣба да работи за народѣтъ си онѣи явныйтъ труженникъ за народното добро? Врѣзъ това още, може ли да ся сумнява нѣкой въ какво трѣба да ся сѣсто главнытъ а въ сѣщото врѣме и исклучительныйтъ трудъ на онѣзи коитъ ся турени на първо мѣсто да работятъ за общото добротѣ? На туй питаніе само едно може да ся отговоръ: че онѣи който зема първо мѣсто въ расправитъ на народнытъ работы, зема и голѣмѣтъ отговоръ-ность прѣдъ народѣтъ за тѣхъ, и че такъвой самъ себе си тура подъ съдъ, и дѣлата му ся коитъ ше го осѣждатъ ако той не гледа задѣжъкъ на животѣтъ си въ това, дѣто влягъ отъ своитъ личностъ

да ся труди само и само за прѣуслѣваніе на общото добро. Нѣи смъ на тозъ уѣдъ за това, че онѣи който не сѣзныва тѣжъ простѣ но непрѣложимъ истинѣ той не е дорасъл до зрѣло схващаніе на работы-тъ и за туй той нѣма право нито да стои въ редѣтъ на прѣвѣтъ явны дѣйцы но народното благощастіе.

А коитъ за тѣзи коитъ неразбиратъ отъ работѣтъ може да ся каже туй що казахмы, то що може и що трѣба да ся каже за онѣзи дѣйцы коитъ знаѣтъ ужъ по нарочно забравятъ и турятъ на стра-нѣ главнѣтъ дѣлность въ дѣйствованіе-то си за общото добро, и не само че нищо не работятъ за народното благощастіе, но прѣзиратъ го и затѣкуватъ го въ краката си въ стремленіе си къмъ частныйтъ си ползы и личны интересы? Що може и що трѣба да ся каже за онѣзи дѣйцы коитъ, като мѣратъ народното добро по тяжестѣтъ на своитъ личность, искатъ да прѣжъпонавѣтъ народнытъ работы съ вѣсѣтъ на свойтъ минимъ авторитетъ? Що може и що трѣба да ся каже за онѣзи дѣйцы коитъ нещѣтъ да знаѣтъ за нищо друго освѣтъ за каприцинтъ си, и нищо друго не правятъ освѣтъ тайны и явны оппозици за удовѣствореніе на ниското си самолюбіе? Що може и що трѣба да ся каже за онѣзи дѣйцы коитъ всякога ся работили и искатъ да работятъ не по законѣтъ а по своеволенъ начинъ, и за това падѣватъ на себе си различни маскы каквыто вече безхарактерностьта нѣи позволява? Да ли или и най-малко искрица отъ родолюбіе въ това тѣхно своекорыстно дѣйствованіе? Може ли въ туй тѣхно постоянно-разбъркано дѣйствованіе да ся намѣри благопріятенъ исходъ за унапредѣніе на общественното добро? Огива ли ся прѣзъ тозъ пакъ къмъ общѣтъ цѣлъ на народното благосѣстоаніе? Тѣзи тѣхны дѣла могатъ ли да бѣжтъ сѣрѣства за достиганіе на желаемото отъ всичкы народно развитіе и благопрѣуслѣваніе? Могатъ ли тѣ и най-малко да послужатъ за утѣрденіе на изскваныйтъ добры и добродѣятны постановленія коитъ да оздравѣтъ бѣдущностьтъ на тозъ народъ на който ся насилно патрѣлатъ?

Отговорѣтъ е, НИКАКЪ и НИКОГА. Намъ ни е повече отъ скръбно и жално дѣто смъ принудены пакъ, и както ся вижда не за послѣднѣтъ пакъ, да говоримъ за постыднытъ подвизы на нѣкои отъ дѣйцытъ по народното ни дѣло; но за насъ обинийтъ интересъ е най-големото добро и най-святыйтъ законъ, а този интересъ ни палага да ся не двоимъ и не свѣтимъ въ смѣжваніе на насъскытъ отъ онѣзи, коитъ ся крижѣтъ задъ разны хубавы фразы, и хитро-смелены обиници, и да ги покажемъ на народа въ всичкѣтъ имъ срамотнѣ за тѣхъ и вредители за него дѣйствительность.

Народѣтъ трѣба да знае, кон ся тѣзи минимоспособны мѣжѣ коитъ ся дѣйствѣта ся ся прѣчатъ на оздравеніе на неговитъ интересы и ся домогватъ въ негово имѣ да оздравѣтъ собственытъ си; трѣба да знае кон ся тѣзи самодѣржавны неговы избранники коитъ искатъ насилственно да наложатъ каприциозныйтъ си мнѣніа въ рѣшаваніе на неговѣтъ у-часть. Нека прочее ги узнае и познае по дѣлата имъ, защото не трѣба да оставя да берѣтъ плодѣтъ на неговитъ трудове, да харатъ неговото прѣкрасно отъ царскѣтъ милость наслѣдіе и да затриватъ неговѣтъ бѣдущность нѣколична властолюби и славолюби и тѣхны нѣкои ку-кляши, партизаны и смутители...

„Дописки на „Македонія.“

Плюсѣтъ. Слухове твърдѣтъ обеспокоителны стигѣтъ до ушитъ ни. Тѣи ся отнасятъ до урежданіе на въстановеніа-тъ ни черкѣвъ и слѣдствѣта, коитъ могатъ излизе отъ туй урежданіе. Нѣкои привикнали да располагагъ символачно съ общото сѣстоаніе, блязало ги, мѣчѣли ся и употребѣвали съваквы интригы за да присебятъ за себе и само за себе сичкото добро, коитъ бы излизало отъ рѣшеніе на въпроса; като той да ся е рѣшилъ за тѣхѣтъ вѣчна радость и блаженствуваніе врѣхъ гърба на невинны и бѣдныя народѣ. Нѣи слушаме съ стѣкрушенно сѣрдце отъ пѣтници за без-карактерното и мерско постѣганіе врѣхъ правдинѣтъ на народа на нѣкои отъ членовѣта на Събора и Съвѣта, и подло опитваніе за да въвождатъ символачѣ въ черкѣвъ, като за туй вече и дѣйствува тайно и съ сѣрѣства достойны само за благороднытъ имъ намѣренія, вѣтрѣ и вѣтъ Цариграда да примамѣтъ послѣдователи и распространѣтъ идеѣтъ за екзархалия личнѣ черкѣвъ.

Нѣи познаемъ до колко вѣрность или въ думѣтъ на пѣтницитъ; отъ една старѣ обаче тѣхната достопочтенность, отъ другъ познатата отхрана на онѣзи, врѣхъ коитъ пада сичкѣтъ виновность на тѣзи тежкы обвиненія, отхрана каквато щѣмъ, само въ Българска, турятъ ны въ едно положеніе нѣ да не вѣрваме.

И не постоанствоваме да вѣрваме, Гне Редакторе, до дѣто припрѣмный Съвѣтъ работи не за Българѣтъ, ами за тѣмнотѣтъ, додѣто хладнокрѣпно изсѣжѣва подозрѣніа на цѣлъ народъ и не бере грижѣтъ да опровергае публично из-лъгваніе на общото мнѣніе, ако написана то ся лѣже. Съ мѣчѣне не ся свѣршѣва. Мѣчѣніе е знакъ на одобреніе.

Работа и дѣлность е на святѣтъ старцы, работа като на свѣщенники на Олтаря, и дѣлность като на Българы и патриоты, да вѣрѣжѣтъ, щото Черкѣвата да ся възобнови по духа и волѣтъ на самыя нейнъ основатель, и по требова-ніа на днешнѣтъ цивилизацій, коитъ е плодъ на христѣанството.

Прѣдъ 19 вѣкове Бого-челоуѣкъ като хвърли въ обществото първытъ сѣме-на на истинскѣтъ свободѣ и равенство умѣръ на крѣста, принесе себе си жѣртѣ за страждущето челоуѣчество, за общето добро, и съ смѣрѣтъ си запечатѣ крайното тържествуваніе на онѣзи, коитъ отъ души и сѣрдце вѣрватъ въ положеніе отъ него. Неговытъ дѣла и думы показѣтъ крайнѣтъ му привѣрзѣность къмъ доброто на народѣтъ: Достойнѣ испѣ-нителъ на святѣтъ му волю и вѣрнѣ послѣдователь на ученіе то е онъ, който знае съ самоотверженіе да жѣртѣвува себе и частныйтъ си блага въ ползъ на ближнѣтъ, братіа, и на народа си.

Безъ туй сичко друго е най-дебело лицежѣріе!

Ще правите уставъ за Черкѣвъ на вѣрующитъ. Испытайте ли по първо нуж-дѣтъ на тѣзи черкѣвъ? Да ли тѣ не ся мно-го по-големы, много по-благородны отъ простѣтъ нужды на едно стадо... за стрѣганіе?

Чистата Хр. вѣра не ограничѣва до-брото и правото. Тя не носи нищо ана-тизмъ, който е свойственъ на полу-вѣ-рѣтъ. Основната книга на Христѣанството дава широко мѣсто на свободнѣтъ човѣ-шкѣ съвѣтъ и на равенството. Вѣи да-дохте ли й мѣсто въ уставѣтъ свободно за да ся развива, упѣтнѣте ли ѣкъ къмъ правото и законитѣ?

дланія. Кой лєси да внимива, а който лєси ка
неки си запуши ушнѣ. Народѣтъ има ВЖТРЪ-
ШНА РАНА, трѣбва скоро да ся цѣли. Все-
общо безвѣрїе овладѣва сърцето на младѣтъ
вн, вѣчи ли кой да ги вспрѣ? Волтеровата
мѣдростъ е тѣмъ ний-желателната, нѣма ли кой
да нѣтъ посочи сирѣтносносѣтъ ѣ отровѣ? Ахъ,
родолюбїе, родолюбїе, защо си толко оскудно
между насъ? * *

Доленъ-градъ 1870 Іунія 11-ый. — По
прѣдѣ бѣхмѣ похвадили чрѣзъ честныйтъ пи
иствѣ *Македоній* на свѣта, че сж слобыхия пи
иѣ, като хората съ наименованіи община, ала
както поставилъ, по добръ бы было да не сж
иѣ съставляла. Г-не Редакторе, община зашто
да събора и състави за свое народно право
или иптерисално за своѣй полажъ? Нашата
община да кажемъ, че е съставена отъ тринна
дѣсятъ члѣна. отъ кизанпигы единъ двая ли
трѣбва да съждѣтъ и кроужѣтъ, или по удобре
нїю на повечето гласове? Незная ала така
ли ся чини.

Когато сж върши една работа относително до общината да ѝ спреша, трѣбва едногласно да одобрятъ всички това за което е дѣлото, па това да дѣйствава. Но нашите общинари не така, брате мой! Съвсемъ криво поставятъ сприватъ каноническото право. Общината не е ли, за да си гриме най-вше за уряджаніе училищни чирковни и религиозни работи? Единъ отъ членове, койго, така да кажемъ, по-отличенъ отъ други по качества и свойства зато не е равенъ съ другиты, а по пръвъ че го наредилъ общината за касиеринъ секретаринъ, т. е. каквото рече той право или криво, то ще бъде, повлѣкъ по негово мнѣніе още единъ и така отъ тринадесѣ члена само двама горятъ и падатъ. Ама пакъ ще трѣгне на погрѣтъ и! Този членъ крѣъ Яны пѣма никогашъ, брате мой, да си остави отъ своиты злоупотребиенія! Куленцы си пѣмъхъ единъ учителъ, козко да сж събиратъ иѣкой ученици, да да имъ пѣо за въ черквѣ, господство му, ходи па убѣлява съ свой другаръ простины Куленцы да го махнатъ, че бѣлъ много скалъ. Е това не е ли криво? трѣбвали да сж мѣщи за това? Да ся яни прѣлъ публикитъ стойностъ на този злоупотребителъ тогызъ отъ стрѣтъ ли си говори? сѣдѣте и отговорѣте. Като кандаджанса хората, че шялъ да учи дѣтцата нѣтъ по-добръ и безплатка, затвори училището Куленцо, да холатъ при него, но самъ да сѣди пакъ ще кажемъ нека да е, по назначитъ е единъ, който никакъ неможе да си управи още ни четеріето, а камоли да учи другиты. Тай ли ще си трудилъ да по-дворимъ просвѣщеніето? Ако има въ едно мѣсто три училища да затворимъ едного или двѣте, или напротивъ, трѣбва да отваряме, ако има нужда, и други училища.

Малко-Търново. Общината на гова се-
ло много добръ върви. И стариты членове до-
бръ и правило поставихъ; ала сега млади-
ты, незнай върмято ли ги докара тай вл-
кнатиъ сж е проиблиъ много вече добръ
постъпять. Много желанъ за просвѣщеніе
учешио, но за жалость сж горкиты, като по-
настоящель учитель нѣмаъ и училището нм-
е затворено.

Панаирът, който имаше на Св. Троица бѣше много добър, такъзъ съборъ помнитъ ся събрали, въ това врѣмя когато бѣхъ Н. Прѣосвященство Антимъ въ това село.

Габрово. 1870 Іуній 8.

Извѣстно ви е че нашиягъ градъ по ме-
стоположенію си, не може да удовлетвори
наущицѣтъ потребности на жителѣтъ. Въ слѣд-
ствіе на туй, нашето население съ време е при-
бѣгнало на занаятигъ. Вий знаете че ся преи-
таваха сичкы като си разнасяиъ стокигъ на
паятъ да ги харчатъ. По двамъ наши събратъ
ни, сиромаси доста, като заминаха преди нѣ
колко дны съ люпкы стока да я харчатъ по
селата, заклали ги немистовио нѣколко чер-
кези, както казвать, въ Никополското окръ-
жіе, при селото Караачъ, като паяъ разгребилъ
сичко що имали. Туй сѣкърнио павѣстіе Г-не Ре-
дакторе нарисъ смъртно съзрачало на синца на
като глѣдахъ на единиятъ. Добри Колонъ 5
дѣцѣна съ дребны отъ 8. години на долу, и
пая другиятъ, Иванъ Петковъ 3. и те отъ сѣща-
та возрастъ, плачътъ горкыи и ся трѣшката
че изгубили паянигъ си бащи за винаги, които
ги оставили въ люпкы бѣщи безъ единъ паръ
и безъ хранѣжъ. Сега вече, тѣ си отишли за ре-
дѣтъ, Богъ да ги прости, и дѣцата да си те-
глятъ както ги е описала описницатъ; тѣй не
казвать; ами давидимъ сега за търговията не
като клоняше до сега, да несази дѣлницѣтъ
защото освѣнъ тѣзи, и много обирѣ си чуватъ
за тои краджіиѣ ны ги е страхъ да ходятъ
а знаещицѣтъ ны згърнали рѣче па си почи-
вать, но ны паятъ ся неотчайваемъ, като смѣ-
убѣдени въ великодушіето на Августейшиятъ
ны Баща СЪТАНѢТЪ и достойнигъ му Ве-
лыкъ ВЕЗЫРЪ, който дено-нощно ся грижъ
за улесненіето на Царекыи поданици, че
ще прекъсни за скоро време такива злоупо-
требленія, и че нека отчетъ отъ управляющы-
тъ такывъзъ окрѣжія за неговыто къмъ тихъ
катадневны высоки наставленія.

Р. С. Щомъ свършихъ горнето, разчуся, ч
са убилъ още единъ нашъ съгражданинъ, н
за достоверностъ тж на туй извѣстие не мог
оше да ся поруча.

БѢІ. Другы свѣдѣныя които имамы под
твърдѣватъ това убійство станжло въ Плев-
ненскитѣ кааизѣ.

Отъ нѣсколько вѣрѣе мы самѣ ся издава
тукѣ въ столицѣнъ едина Френско-Грыцкыи
выстипникъ, подѣи имѣ Еспри (Дуѣ) козото
ныи не смѣи вѣждади, но отъ другыи въ-
стипникъ ся научавамъ че быль католическый
орело и че въ нѣкой отъ бровевъи ся быль
канякъ и свѣтувалъ Болгаритъ да ся све-
динятъ съ римскитъ Черкожъ за да ся отар-
ватъ по-лесно отъ гырици. Ный като не
смѣи видѣти ни листыи ни членъи, огранича
вамъ ся да представимъ на читателитъ си
отговоритъ който му правъ за това Фран-
цускитъ отъ Гърцы издавано листъ Фаръ
дю Босфоръ.

Двѣ думы на Есири.

“Прѣподобныѣ отцы отъ “Есири”, съѣхъ тувать Българскѣ да пригрьбнѣтъ католицизмѣтъ, аки искать да избавятъ народностѣтъ си. Колко неспусконо е това отъ странѣ на Езуитѣтъ! Наистинахъ това общество ся унизави отъ день на день пожезе ся стреми съ главохъ на долу въ безуміето.

Не е този начинът по-който трябва да вършат работите си, прѣподобни мои. Старайте се да последувате прихвъръта на вашитѣ слави прѣдшественници и да бждите по хитри да напѣрѣд; пазете се най-вече да не казвате това едно, защото вы си смѣждѣте. Вы имате твърдѣ добри срѣдства, благодаритѣ за прихвъръ. Защо не им изпитате? Починѣ да правите необитно впечатлѣніе въ мозъкъте на читателитѣ си — прѣдставитѣ си наприхвъръ че Българитѣ четѣтъ щого пишете, за което ний много ся сумнѣливы — че цѣлоселната благодарѣ спореѣд Каетина може въ нужѣд да ги пазѣ отъ тѣлесни болести и че доброволнати, въгрѣшната и въкашна, освѣтителната, дѣйствителната благодарѣ сѣж за душѣтъ това косто хоповѣтъ на Ходіонѣ сѣж за тѣло.

Ако тѣ не вы отговорятъ че испѣлительна-
та благодать не е могла да запази Отецъ Но-
потъ да умрѣ отъ вѣстуджъ въ нечистото си-
зегло, вый ще сте направили едѣжъ крачкъ по-
нипрѣдъ и тогазъ все тѣй безъ да вы осыятъ
вый бы могли да ги пригответе кѣто нѣтъ ка-
жете че е възможно съ сѣмъ на благода-
тигъ, че Папата може да е колко-годѣ не-
погрѣшимъ. Ако не вы съ сѣмъ въ лицецо,
вый сте достигнѣли половинѣжъ отъ дълъжъ си.
Вадѣмъ ся че вый шо нѣ държите сѣмъжъ за-
тѣзи свѣтъ п че нема вѣщо да ни кызвѣте че
но си знаемъ изустъ Катахизисѣтъ.

Врѣменно, *Диогенъ* въ казваше въ прѣдпо-
сѣднийтъ си брой да станете мюсюлмани.
Това е малко жестоко, но въ быхте сторили
грѣхъ ако быхте погледали дивикъ за единъ
такажъ дребнъ работъ. Врѣмената сж зли, с
прѣподобни сѣбратя! и не ся знае твърдъ ка-
кво ще прави обществото си вастъ. Ето зашо
горныйтъ тойзи *Диогенъ* ся мача да въ учи-
грѣби въ полъзъ, толкожъ повече когато мину-
тата е сгодна за да ся обрѣжете безъ да ижъ
дивите нито счужени прѣжъ.

Ако и турците малко да обичатъ изповѣдницѣтъ, тѣ сж по-търпѣливи отъ насъ, и въ не ще бждите жални вече както сте между насъ, безъ да смѣтате че въ ште нмате изволениѣ да нмате единъ *харемъ*, това ще каже да минете отъ единиятъ край на другиятъ

Но по факт, дѣ се я памѣрнѣ харизм за сто. монастическы ордены? Егедна задача който Римскыйтъ съвѣтъ не бѣ могъ да рѣши. Вы сте твърдѣ многобройни прѣподобни мон, и ще бѣждѣ задѣжени да вы по распрѣснѣтъ малко по линето на земѣтаж, пнакъ ви ще направите за Турціѣ същето дѣйствиѣ което сѣкалцѣтъ направихъ въ Кипръ и ще се памѣрнѣтъ въ нуждѣ да прагнѣтъ нѣкоп отъ васъ да населите зѣвъздыѣ. Циликъте прочее има право и неговата идея е една отъ най-оригиналнѣтъ.”

Политическы Повины Англія.

Между другы въпросы, които ся ся разглеждали впоследствъ въ дѣлий Парламентъ, не малка важность ся вижда да има въпросътъ за общественото образование въ Англія, за което и по рѣши бѣхмы нѣщо поговорили. Знаемо е че министрътъ на общественото образование былъ изработилъ впоследствъ единъ новъ проектъ за общественото образование, което обаче станало вече въ тѣзи камери прѣдметъ на важны прѣспирини, които доста нѣ интересуватъ да видимъ какъвъ кризъ се зематъ. И тука борбата е между вѣрикальцитъ и мірскійтъ элементъ, понеже първыйтъ иска щото общественото изученіе да пазѣ формѣтъ на религіозностьта и поддрѣжа че всяко изучаване трѣба да ся основава на религіознытъ урочища за да възстава добрытъ нравы, и свободолюбната партія упорствува да направѣ изучаваніето съвѣстъ независимю отъ религіозно учение и поддрѣжа че възстаданіето на добрытъ нравы никакъ не зависи отъ религіознытъ идеи и обычаи. Рѣшеніето на този въпросъ е толкова по-интересенъ понеже прѣдложи за двѣ системы които ся основаватъ на двѣ свѣстѣ противны начала, отъ които едно то носи съ себе си, като поручителство на властъ и авторитетъ, древностьта и святостьта, и другото като причины на прѣдпочтенію наръданіето по согласіето му съ най-новото развитіе на чловѣческый духъ, споредъ койтъ основата на всяко учение и образование ся полага науката, като става тя сама ръководителъ и учителъ на чловѣкъ.

— Единъ телеграмъ отъ Лондонъ съ датъ отъ 27 Ю
ня (ш. к.), извѣстява че подаръ едно кнсо болѣдуващ
Лордъ Кларендонъ, министръ на външните дѣла.

си. Споредъ същитъ телеграмъ, Ъръ Гравилъ щёлъ да наслѣди Кларедона, като министръ на външнитъ дѣла.

Испанія.

Отъ Испаніи изъбѣгаютъ че на границѣхъ
отъ кѣль Францїа ся появили пакъ иткои гзе-
вѣтири отъ Карлистскѣхъ партїи, съ нѣмѣре-
нїи како ся вїжда да раздигнѣтъ ново бун-
товно движенїе. Въ сѣмѣто врѣмѣ искательнѣ
на Испанскїи прѣстохъ Дон-Карло обнародовалъ
новъ меморандумъ, чрѣзъ който ся покушавалъ
да убѣди испанскїи народъ, че ако набере
него за царь ще сполучи владѣтель койго има
да направн народѣтъ си честитъ и благополу-
ченъ. Отъ другѣ странѣ партизанитѣ на този
кандидатъ за да провѣдѣтъ по-вече гласове
на своѣхъ странѣ были рѣшиши да работѣтъ чрѣзъ
духоепството врѣзъ суевѣрнитѣ, како ся обѣ-
щавали да искатъ да повѣрнѣтъ всѣхъ древни
привилегїи на Католическѣхъ черквѣ безъ ис-
ключенїе даже и на сѣмѣтъ инквизиціи.

Кортезитъ починали да разбиратъ че щом
имъ бъде мъчно да памѣтятъ царъ. Не можешъ
да кажешъ какъ ще бъдатъ слѣдствіята на
работата. Прѣждевсшата царица Изабелла си
отрѣкла отъ прѣстола въ полза на сына си

Португалія

Въ Португаліи си страхували отиѣкнѣтъ, не бы да стане нова размирица, която щѣла да избухне противу привѣтството на генерала Салдана. Но назначеніиѣ за това дѣло прѣвѣнѣли и не само никакво движеніе станѣло, но даже споредъ извѣстіята отъ Лизабонъ, генералъ Салдана е вселенъ, понеже има войскаѣ върнѣли на заповѣдѣтъ си, и чрѣзъ неѣмо може свободно и както си ще да распоряжа съ чистѣтъ на тѣзи странѣ. Прѣустройство мѣстога военно, постановѣвая и уничтожава законы, дава на народѣтъ нѣкои правдини и отнема му други, и еъ единъ рѣдъ дѣйствува като абсолютенъ диктаторъ. — Споредъ *Меморіалъ Дипломатикъ* Салдановото извѣршваніе немо съвпадно съ нѣкакѣтъ съпланъ на генерала Прима, не вѣче за сѣдирѣніе на дѣлѣтъ държави отъ Иберійскій полуостровъ, както бѣше ся казано, но за сѣю званіеніе имѣ, като ся задѣлжалъ Португалскій царъ Лудовикъ да си даде оставка, отъ прѣтѣлѣтъ за седмолѣтнийѣ си сынъ, да пріеме Испанскѣтъ коронѣ, но до козко свѣдѣніята на този вѣстникъ сѣ истинни и ся зиве.

Франца

Либералните Франца не са е още свѣтл
отъ смъртоносныйтъ ударъ който ѣ причини
всеобщото гласоподаване. Прѣприврѣтѣ днесъ сѣ
върхатъ въ единъ малкъ кругъ ѣ ако да не
въпроситъ за жельзныйтъ пѣтъ прѣзъ Сен-Го
таръ Французскытъ вѣстници неби имали ни
какъ рещество. Всичко що е положително въ
това дѣло на Сен-Готаръ е че Швейцарія въ
поздзувана отъ важнытъ занимава на Францу
ското правителство, прислѣтила е срѣдствотъ
за да привлече въ нейъ си чуждытъ капиталъ

Италия

Забѣлѣжава се отъ нѣколко врѣме на само
едно влияние въ духоветъ косто все по-вече
на съуможавѣ на послѣднитъ фактове споредъ
насъ (казва *Guerre d'Orléans*) сѣ прѣтѣчи на
голыми приключенія. Не сѣ само Мацинистътъ
по всички Италианди сѣ които сѣ възбуждатъ
на тозъ частъ ѣ римскытъ въпросъ не ще да
е чуждъ въ тѣзи движенія.

Римский Съборъ с прѣстаналъ вече да дръжъ свѣтъ въ раздраженіи; знае си що можъ да бже и за туй си оставяетъ работы да уърбятъ. — На 5-ий Юлій Папа Пій IX славилъ 25-го годишнынъ юбилей на Папуваніето си. Въ този случай Англійскій *Times* го похваливъ съ рѣчь, които сж всичко друго и на пріятельско пріѣствіе. Като показвалъ че Пій IX наляга да си введе абсолютизмъ и въ Държавата и въ черквата, и съ това и на дѣлътъ страни произвожда злочестия. Между другото той казва слѣдующето: “Всичката сиегемъ почива на насиліето на пушкытъ Шаспо прѣ Ментанъ и на несправедното партизанско гласоподаваніе у Ватиканъ. Христосъ не е съграждалъ черквѣтъ си на такыжъ стѣны нито Петръ бжъ Апостолъ на такыжы общинѣ въ тозъ свѣтъ. На Папството работата нѣмажъ зѣлъ отива и въ смѣслъ както е Пьма Пій IX-ый, сочѣнакъ че той ще бже послѣдній Папа.

Россія и Пруссія.

— Нѣкои вѣстницы искахъ да кажеть чо ту
лѣто Австрійскій царь а послъ з Прускій
царь да ся състаняхъ съ Англіискѣмъ царемъ
Русскій Императоръ ся състаняхъ въ Стутгартъ
съ зети си Виртембергскій краль. Много с
говори че по онова вѣкъ когато Прускій
царь го посѣдилъ въ Емсъ уговорили да за
мать еднѣ прусскѣ принцезъ за вторій сынъ
Александровъ великій князъ Владимира. То
аи случай далъ поводъ да ся говори че въ
Россіи сегашный царь вѣстникъ на прѣсто
шего устѣпи на по-младый си братъ, како
становио ведеть въ русскѣхъ исторіяхъ кога
то великій князъ Константинъ Павловъ ус
тъпиль прѣстолють на младый си братъ
царь Николай.

Гурдія

Споредъ Газета де Стенеръ, англійскотъ правителство пратило на Флорендскыйтъ кабинетъ едно копіе отъ потъ, койго урѣдложилъ да пратиъ изобщо въ Атинъ. Полиръ катъ повтаря на кѣсо случакътъ които придружикъ улавянието на пѣлницитъ въ Марагонъ, нотатъ утвърдява фактътъ че нито изясненіето даденъ досега върху това, нито жъркитъ зеты отъ Еллинското правителство за опазване да сѣ непотвартатъ такыызъ случакы, сѣ доволны. Но

ношенія. Правительството на царь Георгіе
никкъво мѣняніе, ще бѣде въ положеніи
изисни по-единъ по-удовлетворителенъ
и тъй да отбѣгне отъ земаніе на явренъ
то иначе двѣтъ силы ще бѣжтъ при
да земанъ. *Огсбургската газета* казва
гійско и италианското правителство
собщили тѣзи нѣтъ на другтъ Сили,
диги както и Русіи заповѣдали на
вигити съ въ Атинъ да поддържатъ
нѣрگیи правитъ и умирненіи лондонъ
Лондонскій и Флоренскій кабинети

Египетъ

— Левайтъ Хералдъ заема отъ Ам
скайскій вѣст. Иной-Йоркъ-Трибуна
“ Высвѣщяющіе отвѣтна неспоразумѣ
жду Султана и Египетскыи подлѣж
свършатъ както ся вижда съ войни.
е схватена въ расирѣжѣтъ, но не како
и Кедива увѣренъ въ силнѣжѣ помо
смытъ царь, говѣя ся за бой. Знач
че той е купилъ една гольмѣж часть
ягята си, отъ Сединеныгъ Державъ
вече заповѣдалъ да ся натоварять оне
за Александрийскъ, 60,000 карабини
и има още да порѣчва и другы;
записалъ той въ войскажѣ си едно
сло америкалыкъ чиновникъ. Такъвъ с
ба видѣя ся че ще роди и други по се
европейскы заплитанія и газѣ черна
политическыйгъ небосклонъ, въ малю
лесно може да ся прѣобразѣ на единъ
който до покрые одна гольмѣж часть отъ

— Пишітьъ отъ Вѣннъ на Севѣро-
Кореспонденціѣ: Извѣстивать отъ Ед-
че Портага испрагала на силнѣхъ ед-
въ коіхто дава ризясненія върху укрѣ-
нію на отоманскыѣ войскы въ Шумла-
станъ, и казва че нѣла намереніе да
още числото на тѣзи войскы по при-
положенію на Румѣлія и въдѣлнко-
коиствія. Отоманското правителство прѣ-
стѣва въ ещѣото врѣме силнѣхъ че по-
които ше заповѣда съ эти съгласно отпнѣ
мѣнското правителство, съ което Порта об-
назира сега въ пѣлно съгласіе.

[illegible]

— Споредъ Куріе д' Оріанъ слухъ тозъ
давадо че Императорското Правителство
намъреши да направи единъ заемъ за с
даніето на изгорѣлите въ Бейогу махав

пакъ подкакивая да раздрыкувать
скинуть вопросъ и что е чудно, ка
гледованы, тѣхъ все още въ глаза
сана не е рѣшенъ и че той трѣба
ршии отъ Патриарха, но всякога с
прѣдубѣжденіе да го ршии Патри
споредъ както изисиватъ интересъ
ишь,} а още че Баззаритъ трѣба и
матъ туй рѣшеніе и даже иска и
да го насильствъ никакъ за да го
ако во шо не бы сложили. На това
натический и неугомоненъ противъ
отъ грьи издасанъ листъ "Фарз дѣ Бо
монія," а нѣй-умѣренный е французъ
отъ грьи издасанъ листъ "Фарз дѣ Бо
— Вѣстникъ Дунавска-Зора, по
фермать по-голивъ, подъ нова прог
широка и обимателна, започенать отъ
изданого на третия си година подъ
свого пакъ на Г. Д. П. Войничковъ
де. Шо излиза три пакти въ мѣсецъ.

— Според истият вестник „Православно Списание“, на Княжеското Дружество почва вече да са печата в Бразил. „Риб излиза по 1 книга в мѣсецъ своя въ печатни коли. Цѣната на свѣждъ по 20 рѣса. Първата книга скоро щеда да излезе.

Отъ истиятъ вестникъ извѣщаемъ, че дѣрушето важно за насъ извѣстите:

“Тодоръ Милановичъ роденъ въ Свѣтъ по-всѣето години прѣзъ живота си е билъ въ нашѣтъ градъ, Браила, и само въ оная нѣколко години са посели въ Виена. Сега нечаяно постигнѣ еднородства, а именно двари неговото предмисленіе за нѣродства си. Покойниѣтъ съ време си бѣше ималъ надежното званіе, което и са пазели, тукашното австрійско консулство, и кога дѣ мѣсець дѣна са разпечатъ въ провинціи на аѣіонъ отъ по-првнѣтъ туѣ наши Българини. По това свято и неизмѣнимо званіе на Тодоръ Милановича което надминава 15,000 австрійски флорина принадлежи на Българскитѣ училища, а не на Свѣцовското, училище. Нашето училище ще получава за рѣчни времена по една годишенъ доходъ отъ сѣчкото негово недвижимо имущество (за сега около 2500 австрійски флорина годишенъ доходъ), а сѣчкото друго имущество принадлежи на Свѣцовската Община.

— Минимална сѣбота ся праздува
линыйтъ праздниць за възшествіе на пр
ли на Н. П. В. Султана чо че толѣко
колько другъ чать по причинъ на жало
тъ слѣдствіа отъ станжалъ пожаръ.
— Праздникъ на обрѣзанието на Иис
торскыѣ кнѣзѣе ся свѣршанъ въ мѣ
понѣдѣльникъ вечернѣ. Тѣ трамжъ осель